

TRIFON og skolte- samene

Var det ikke for korset på taket, kunne man trodd at St. Georgs-kapellet i Neiden er en fattigmanns stabbur. I virkeligheten er bygningen et kulturminnesmerke av rang, et minnesmerke over den hellige Trifon, et minnesmerke over politiske forviklinger – og et minnesmerke over en stamme som dør ut...

Alle historier er sanne, men denne er litt mer sann enn de fleste, sa gamle Khaissa i Suenjel.

– Det var engang en professor som sammen med sin unge datter var reist hit til oss. Den gangen var det vanskeligere enn nå å finne veien hit. Men en dag mens jeg satt på dørstokken og bakte meg i solen og pratet med Feklista som var kommet på besøk, dukket de opp og bad om hus for natten.

Mens jeg kokte kaffe til dem, beundret jeg den unge piken. Jeg har aldri sett noe så vakkert.

– Jeg studerer lappene, og især dem som kalles skoltelapper, fortalte professoren.

– Det er visst oss det, svarte jeg. – Jeg har hørt at vi går under det navnet.

– De kunne vel ikke si meg hvor gammel Deres slekt er? For det som

Av prost Ernst Galschiødt og Idar Kristiansen

interesserer meg mest, er skoltelappenes avstamning.

– Vi har ikke noen avstamning, sa jeg. – Jeg må tilstå at jeg ikke vet hva det betyr.

Feklista gav meg en dult og forklarte:

– Avstamning er når en har en far som selv har hatt en far, og når farfaren også har hatt en far. Modrene regnes ikke. Jeg har fem forfedre, herr professor, Khaissas far har seks, men jeg kjenner en som har syv. Det må være han som har mest avstamning.

– Hvem er det? spurte professoren. Den unge piken lo så vakkert.

– Han med de syv forfedrene er en ung mann som heter Kiurelli. Han bor like i nærheten og er helt alene i verden.

– Det vidunderet får vi gå og se litt på, sa professoren.

Så gikk de og hilste på den vakre gutten, og da de hadde bodd noen dager under hans tak, tok de ham til fører og han var sammen med dem hele sommeren. Han lærte dem navnene på trær og fugler, viste dem ukjente bek-

St. Georgs-kapellet i Neiden ser ut som et vanlig stabbur. I virkeligheten er det et minnesmerke over den hellige Trifon.

Og neste morgen, da de tre våknet ved daggry, så ikke den gamle professor at de unges lepper var fuktige av kjærlighetens første dugg.

Men de skjønneste somrer er også de korteste. Før professoren reiste, tok han kjærlig avskjed med Kiurelli, og den unge piken sa ingenting, men så ham lenge inn i øynene. Han ble alene som før i tiden og gjemte i sin munn og

sitt hjerte bjørkebladets bittersøte smak.

To somrer til levde han, og vendte mer enn en gang tilbake til de to bjørkene. Han oppsøkte alle de steder han hadde vært med henne, og tente bål i skogen, store nok til å varme tre mennesker.

En kveld fant en av gjeterne ham død i snøen. De to reinene som han elsket mest hadde lagt seg tett inn til ham på hver side, for å hindre fuglene i å nå ham.

Slik heter det hos den russiskfødte sveitseren Robert Crottet i boken fra skoltesamenes land, «Måne over Suenjel», og han tilføyer:

– Det gamle Suenjel er borte nå. Døden kom i krigens skikkelse og førte mange bort. Men et nytt lite rike, likeså ydmykt som det første, holder på å forme seg oppe i nord, i det finske Lappland.

Hvem var så skoltesamene? Hva vet vi egentlig om dem?

Ikke meget, skjønt noe. Den svenske forfatteren Hans Lidman oppsummerer det slik:

«Muntlig tradisjon sier at Njaudamøt som Neidenskoltene selv kalte seg, var et nomadefolk. De vandret mellom det norske Neiden (ved Varangerfjorden), det russiske Boris Gleb og Enaretråsk. De hadde et livlig samkvem med Petsamo-skoltene, og vestover hadde Njaudastammen ekspansive tendenser helt bort til Tanaelven. De hadde mye rein, og så snart beitet tok slutt på en plass, drog de videre. Når de ved disse flytningene begav seg fra Neiden og opp mot Sevettjärvi, skal de ha vært så tallrike at de dannet et helt tog fra Sletten, den faste boplassen ved Neiden, og langt bakover opp i fjellsiden. Og enda gikk de tre og fire i bredden.

Vinter-«siida» hadde de ved Sevettjärvi. Ved Neiden var de om høsten og våren, og om sommeren ble reinen drevet ut på øyene i kystlandet. Etter hvert ble det mindre av disse vandringene. Flere og flere gav opp Sevettjärvi og slo seg ned i Neiden, kanskje mest for det rike fiskets skyld. Da omsider den siste familien brøt opp for aldri mere å vende tilbake, var det en gammel kone som ikke ville følge med. Hun ville bli hvor hun var født og vokst opp, og hun ville dø i sitt ødslige

Forts. side 40

Senest i 1971 forrettet biskop Johannes i St. Georgs-kapellet.

kefar og fjellene hvor ørnen har reir. Men mest fortalte han dem om reinsdyrenes liv, som han kjente bedre enn sitt eget.

Professoren satte stor pris på ham, og tenkte slett ikke på faren ved å overlate to vakre unge mennesker til seg selv hele dagen, og ofte natten med, når de lå tett sammen ved bålet og sov under stjernene.

En dag viste Kiurelli den unge piken to bjørketrær hvis stammer slynget seg i hverandre.

– Dette er graven for to som elsket hverandre. Livet ville skille dem, men i døden fant de hverandre, og de som våger å smake på bladene blir trofaste mot hverandre ut over dette liv og like inn i evigheten.

Den unge piken smilte stille, plukket et blad fra bjørkene og førte det til sine lepper. Kiurelli gjorde det også, og gikk mot henne med åpne armer og strålende øyne.

Inni kapellet finnes de vakreste ikoner – disse forestiller apostlene Filip og Thomas, og er fra 1500-tallet.

Kupong for 14 dagers gratis prøve
FOKUS, Optikkavd., P.B. 694, 4000 Stavanger

JA! Send meg straks på 14 dagers gratis prøve stk.
 SAFARI mikrokikkert, stk. skinn-etui, stk. Bowiekniv
 (kniven betaler jeg for ved mottagelsen på postkontoret, men kikkerten mottas gratis).

Navn:
 Adresse:

FRILUFTS-FOLK!!!

- SAFARI mikrokikkert er spesialkonstruert for dere! Prøv GRATIS og uten kjøpetvang i 14 dager! De får den i posten uten å betale ett øre!

Hvorfor skal De slepe på en stor, tung kikkert når sensasjonen SAFARI mikrokikkert er å få i Norge? Dette japanske mesterverket veier det halve og er halvparten så stor som en vanlig, kraftig kikkert, samtidig som den forstørrer like mye! Og ikke nok med det: Mikrokikkerten er så vidvinklet — hele 10° — at SYNSFELTET blir betydelig større enn hos de fleste langt større kikkertør! Vekt 420 g. Høyde 8 cm.

SAFARI er et resultat av intens forskning innen finoptikken. Mikrokikkerten har passert Den Japanske Stats Testkontroll med glans. Testbevis er påmontert kikkerten. Antirefleksbehandlet objektiv, individuell skarp-innstilling og sentral fokusering gir en prima billedskarpheit. 5 års skriftlig garanti som dekker arbeidslønn og deler ved enhver fabrikkjonsfeil. Serviceverksted til disposisjon.

Prøv SAFARI gratis. De betaler kun dersom De etter 14 dagers prøve blir 100% overbevist om at dette er en genistrek for friluftsfolk. I motsatt fall sender De den bare tilbake til oss og skylder oss intet!

VM 9-73

Spesialtilbud direkte fra importør — lave postordre-priser:

SAFARI mikrokikkert kr. 190,—
 Prima svinelærretui kr. 24,—
 (Prisene er iberegnet moms, men frakt og ekspedisjon, kr. 6,—, kommer i tillegg.)

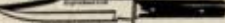
Utrolig, men sant: Disse kikkertene forstørrer like mye:

Vanlig kikkert
 7 x 50

SAFARI mikrokikkert
 7 x 23

Original Bowie jaktkniv

Bowie er navnet for styrke og eleganse når det gjelder kniver. Spesialherdet stål gir egg så skarp som et barberblad. Bensøkt. Jaktkniven ligger usedvanlig godt i hånden. Full returrett i 14 dager.

Postoppkrav. Portofritt ved forskudd. Vår postordrepreis inkl. lørsjire kr. 34,—.

Hjerteinfarkt...

Forts. fra side 78

innsnevring i de øvrige blodkarene, men ikke i forhold til hjertermuskulens tilstand. Hjerter som viser noenlunde like coronarforandringer har reservekretsløp med samme grad av utvidelse. Men uavhengig av det kan hjertene enten være helt normale eller de kan ha større eller mindre skader.

Men fremfor alt har de, til tross for store skader, en fullstendig blodgjennomstrømming. Professor Baroldi sier: — Under vårt studium av hjertets karsystem kunne vi ved hjelp av plastavtrykkene i hvert enkelt tilfelle fylle opp igjen blodkarområdet bak en tilstopping. Og der hvor vårt kunstige blod kommer gjennom, kan ekte blod gjøre det samme. Vi kunne påvise at blodgjennomstrømmingen i infarkt-området har funksjonert helt til døden har inntrådt.

Kretsløpets blodkar er altså ikke, som det står i lærebøkene, «funksjonelle ende-arterier». Disse teoriene, som er grunnleggende for dagens infarktlære, ble fremsatt av professor Conheim i 1881. Siden har vitenskapsmennene vært stort sett samstemmige i anerkjennelsen av hans teorier, til tross for at professor Thoma allerede kort tid etter gjendrev dem med utgangspunkt i Conheims egne eksperimenter.

Likevel er det fortsatt først og fremst «tilstanden til coronar-arterien som betjener hjertermuskulaturen» som er utslagsgivende når det gjelder terapi og diagnose. Det middel man bruker for å diagnostisere denne tilstand, er coronarografien. Man fører et kateter (tynt nylonrør) inn i kretsløpet gjennom hovedpulsåren i venstre ben. Ved hjelp av kateteret kan man sprøyte inn kontrastmiddel, slik at blodkarene kan gjøres synlige på et røntgenbilde.

Om ikke annet, er den samlede blodgjennomstrømming i «coronarsyke hjerter» ofte blitt målt. Derigjennom kom Rowe og hans medarbeidere i fagbladet «Circulation» fram til at «den antagelse som fremdeles er mest akseptert, om at personer som lider av «angina pectoris» (hjertekrampe) som følge av arteriosclerotiske hjertesykdommer, ikke kan bekrefte ved hjelp av moderne metoder for måling av den coronære blodstrøm».

Hvordan foregår slike målinger? Den amerikanske vitenskapsmannen Lawrence Cohen og hans medarbeidere offentliggjorde en omhyggelig studie i «American Journal of Cardiology». Til eksperimentet valgte de bare ut slike pasienter som ved flere røntgenundersøkelser hadde vist seg å ha blodkar av god kvalitet, slik at sykelige forandringer straks ville kunne konstateres.

Av de seksti personene som deltok i undersøkelsen hadde fireogfemti «angina pectoris» (90 prosent). Toogtrede av dem (53 prosent) hadde vært utsatt for et hjerteinfarkt. Niogtrede (65 prosent) viste tegn på tilstopping av et blodkar. Femogtyve (41 prosent) hadde innsnevring i alle tre kretsløpsarteriene.

Gjennom et arteriekateter fikk pasientene innsprøytet radioaktiv substans i hovedpulsåren. Derfra fløt den gjennom kretsløpsarteriene og gjennom muskelvevet i hjerterevenene. Der ble de løpende suget opp gjennom et annet kateter. Stigning og senkning i radioaktiviteten gav opplysninger om blodets volum og hastighet.

Forfatterne fastslår at «på grunn av det teoretiske grunnlag» måtte blant annet «minsket blodgjennomstrømming gjennom kretsløpsblodkarene» kunne

forutsies på grunnlag av registrerte innsnevring og tilstoppinger.

Og resultatet?
 «Kurvene som gjengav den coronære gjennomstrømming viste ingen forskjell for pasienter med coronarsykdommer og normale forsøkspersoner, hverken når de holdt seg i ro eller ble utsatt for belastning. Kurvene stod ikke på noen måte i forhold til blodkarenes tilstand og sykdommens stadium.»

Det betyr: Hos pasienter med mindre innsnevring eller fullstendige tilstoppinger av et eller flere blodkar, viste det seg ingen nedgang i blodtilstrømmingen. De syke skilte seg ikke ut fra de friske. Påstanden om at hjertelidelser oppstår på grunn av arteriosclerose, som resulterer i surstoffmangel i hjertermuskelen, kunne ved denne undersøkelsen ikke bekrefte.

Slike studier, og de arbeider som professor Baroldi har utført, gjør diverse påstander som av og til dukker opp i fagtidsskrifter mer forstølelige. I følge disse tyder blant annet behandlingen av infarktammede med midler som skal svekke blodkoaguleringen «på ingen måte på at den har beskyttende virkning». Og medikamentbehandling, som tar sikte på å utvide blodkarene, «synes ikke å ha noen betingelser».

«Det er blitt en allment godtatt vane å tilbakeføre hjerteinfarkt til manglende blodtilførsel», skriver den kanadiske forskeren, professor Eörs Bajusz, «uten at det foreligger bevis for en faktisk sammenheng mellom de foreliggende blodkarslesjoner og hjerteinfarkt». Vanskeligheten for hjerteforskere med nye ideer består ifølge ham i å «bryte ut av de opptråkkede stiene til den tradisjonelle kardiologi».

TRIFON...

Forts. fra side 13

vinterland. Da hun så sin slekt forsvinne i bjørkeskogen, skal hun ha sagt:

— «I dag drar de, men en vakker dag kommer de igjen.»

Og det gikk slik hun spådde. Men det var ikke Njaudamotz-stammen som vendte tilbake til dette ensomhetens og armodens land. Det var nabostammen lenger sørpå, Suenjel, som kom.

Slik det gamle Suenjel er borte, er også det gamle Neiden i ferd med å forsvinne. Av ukjente årsaker minket folketallet i skoletbyen sterkt, for hundre år siden var det bare 40 skolter igjen av den engang så mektige stamme.

Og så kom finlenderne. Drevet bort fra sitt hjemland på grunn av uår og krig og alskens elendighet, søkte de nord mot havet, ut til det fiskerike Ruja. Svært mange av dem slo seg ned i traktene rundt Varangerfjorden. De fikk seg jordeiendommer, der få eller ingen for hadde bygd. Dermed begynte kranglingen med skoltene om fiskeretten bl.a. i Neidenelven, en fiskerett som skoltene i begynnelsen av det 17. århundre hadde fått av kong Christian IV.

Njaudamotz-stammen har mistet sin livskraft. Vemodig og sår må det være for de gjenlevende å tenke tilbake på det som engang var. De føler vel at de er blitt urettferdig behandlet, at de er sveket, og søker vel inn i minnens verden mens de lytter til sommersvindens sang over vollen hvor kapellet fremdeles ligger og minner om deres gamle kultur.

Forts. side 48

legg på pÅske-vinen nå

Spar penger og legg VIN selv av våre førsteklasses råstoff som kommer direkte fra vinlandet Spania.

SHERRY - TOKAJER - MADEIRA - DRUEVIN
 VERMOUTH (+ kr. 7,-) - FIKENVIN - PORTVIN
 MUSKATELL - ROSÉ-VIN - BORDEAUX

Det tar 6-8 uker for å få en god vin ferdig, så start i god tid før de mange anledninger som er i løpet av året. Det er kun sukker og vann De trenger selv.

Det ønskede råstoff blir levert på 25 l. ballong m/tappekran (ca. 35 flasker). I tillegg medfølger spesialgjær og lettfattelig bruksanvisning. **Komplett kr. 98,50**

Ved retur av ballong får De tilbakesendt kr. 15,-.

STACO-IMPORT

Boks 273 - 5501 Haugesund - Tlf. 047/24 364

Jeg bestillerstk. ballonger m/tappekran, råstoff, gjær og bruksanvisning til kr. 98,50 (+ porto).

Navn

Adr.

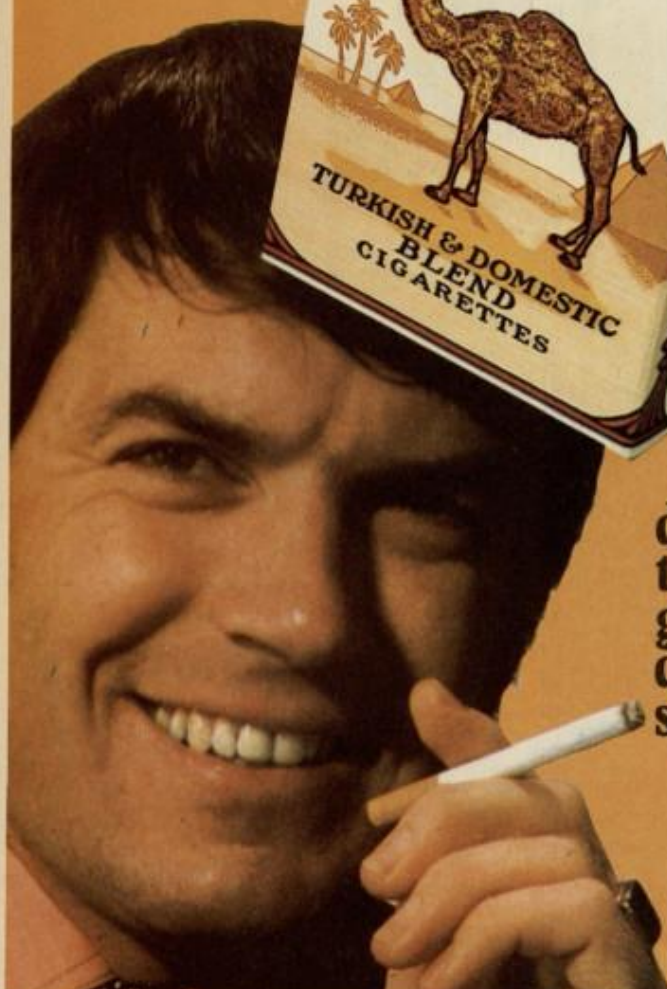
Vintyper:

Postnr. og poststed

10 dagers full retur-rett.
 (Begrenset porto over hele landet kr. 15,00)

VM 9-73

CAMEL FILTER

den beste
tobakk
gir
den beste
sigarett

TRIFON...

Forts. fra side 40

Kapellet ja! Visste man ikke bedre, kunne man ta det for å være et fattigmanns-stabbur, et grått uthus hvor man lagrer saltfisk og reinkjøtt og saueskinn og kubjeller og gamle klær. Men det gresk-katolske korset på taket forteller den besøkende noe annet. La gå at bygningen ikke måler mer enn 3 x 3,5 meter. Like fullt er den et kulturminnesmerke av rang, samtidig som den minner oss om Tsar-Russlands interesse for disse landområdene, en interesse som vel til en viss grad er gått i arv til våre dagers maktthavere i gigantriket der øst.

Det er ikke bare korset på taket som gir kapellet i Neiden – St. Georgs-kapellet – et sakralt preg. Inne i det lille kirkerommet, hvor en tverrstokk markerer skillet mellom prestens og menighetens del, er en altertavle med malte helgenbilleder reist langs østveggen. Der finnes også flere større malerier, bl.a. ett like over utgangen. Ikonene – bildene til kultisk bruk – er meget verdifulle og kan sannsynligvis føres tilbake til 1500-tallet.

Fra taket i koret henger en forgylt røkelseslampe. På gulvet finner vi en «lysfots». Dessuten henger det et lite kors over inngangsdøren, og langs underkanten av vindskiene er der noen enkle utskjæringer.

Da skoltene eller ishavssamene ble kristnet, kom de inn under den romersk-katolske, senere den lutherske og den gresk-katolske kirke. I dag er det bare de gresk-katolske samene som kalles skolter.

«Nå er den mektige kirkes og det gamle tsar-rikets forposter for lengst trukket tilbake fra Norges grenseland mot øst. Nå står St. Georgs kapell i Neiden igjen bare som et minnesmerke fra svunne tider. Ingen prest synger sine messer her mer. Bare sommervinden hvisker sitt «Gospodi Pomilui» (Herre, vær barmhjertig) gjennom kronene til vollens fjærnelliker, der de duvende rødmer over glemte graver.» skrev professor Ørnulf Vorren engang.

Men det skulle atter forrettes messe i St. Georgs kapell. Prost Råme fra Nord-Finland holdt messe der i 1965, slik det også senere en gang hvert år er blitt holdt messe for de av Neidenskolten som ennå lever, samt for Suenjel-stammen i Sevetijärvi. Også biskop Johannes – overhodet for den gresk-katolske kirke i Finland – har kommet den lange veien fra Helsinki for å holde gudstjeneste i «uthuset». Det samme har presten for den lille gresk-katolske menigheten i Oslo, fader Therapon, gjort.

Kapellet og kirkegården er nå fredet. De bygninger som er bevart fra denne kulturen, vil bli samlet i et tun som foruten kapellet vil omfatte to våningshus, to stabbur, en njalla, samt et klokketårn med en klokke som opprinnelig stammer fra Boris og Glebs kapell. Restaureringen av St. Georgs kapell og ikonene er bekostet av Norsk Kulturfond, og det er grunn til å takke såvel Norsk Kulturråd som Sør-Vanger kulturnevnd for det som er gjort.

Historien om skoltensamene og kapellet i Neiden er nøye knyttet sammen med fortellingene om Trifon – fortellinger som er en blanding av historiske kjensgjerninger og romantikk.

Forts. side 53

ske legender. La oss hilse på Trifon, Neiden-kapellets skaper.

Han var engang en veldig kriger, som var fryktet ikke bare av sine fiender, men også av sine medkrigere i den russiske hær. I et anfall av vilt raseri kom han til å behandle sin elskede Ellina slik han vanligvis behandlet sine fiender — han drepte henne. Da det gikk opp for ham hva han hadde gjort, ble han så fylt av anger og bebreidelser at han forlot alt som til da hadde vært ham kjent og kjært, han forlot sine kriger og sin slekt og det kjente landskap og søkte ut i skogene, til den dypeste ensomhet.

Men Ellina kom til ham i et drømmesyn og sa:

«Trifon, Trifon! Du får ingen fred, ingen ro, hverken i livet eller i graven, før du gjør bot!»

«Hva skal jeg gjøre?» spurte Trifon. «Du skal reise til et tørstende, ugjestmildt land og preke evangeliet for de fattige der!»

Fra nå av var Trifon en forvandlet mann, og han gjorde som Ellina hadde befalt ham. Han vandret mot nord inntil han nådde havets bredd. Der fant han et folk uten gud.

I 1524 bygde han en hytte ved Petschenga, det senere Petsamo. Pilegrimer hørte om ham og besøkte ham. Dette førte til at han bygget et lite kapell som han selv hugget tommer til i Peisens skoger. Tommeret bar han på sine skuldre fram til byggeplassen.

Anno Domini 1556 begav Trifon seg ut på den lange og ikke nettopp fafrefri reisen til Moskva, for å overrekke tsaren et bønneskrift. Han ble kalt til audiens i palasset og fortalte om sitt liv i det ytterste nord og om viktigheten av at den russiske kirke bygget kirker og klostre og slik satte det russiske rikets bumerke på de landområdene som tvisten med Danmark-Norge gjaldt. Tsaren lot da utstede et gavebrev som noe forenklet sagt gjorde en rekke fjorder med havsvrak og fiske, døde havdyr samt øyer til «klostrets arvelige eiendom». Det samme gjaldt skoger, floder, eng- og jaktmarker samt skattskyldige lapper fra Neiden til Mototsk. Hermed var klostrets makt grunnlagt. Og ifølge gavebrevets fullmakt lot Trifon i 1565 bygge et kapell ved Pasvikelva til ære for de retroende og helige fyrstene Boris og Gleb, samtidig som han lot oppføre St. Georgs kapell på Skolteneset i Neiden.

Fremdeles kan man i Sør-Varanger høre fortellinger om Trifon-hulens hemmeligheter og om mystiske tegn i bergveggen ved en kilde som få kjenner men som av dens kjennere får attest for helbredende virkning. Fremdeles kan man i Pasvik høre beretninger om hvordan skoltene i Grense Jakobselv om våren flyttet opp til Vaggetem hvor bare de tomme gravene på Gravholmen idag kan fortelle om deres tidligere nærvær, og hvordan deres lange konvoi av elvebåter drog nedover mot havkanten når vinteren kvasset klør.

Men stammen er dømt. Tiden, denne ulv som ingen kan løpe fra, har for lengst hugget til mot dens pulsårer. Slik skriver Robert Crottet om reinen Maounos skjebne:

«Men så kunne også jeg lese runene i sneen. Jeg la meg på kne, tok Maounos hode mellom hendene mine og lette på halsen dens. En tynn blodstrøm rant nedover og grov røde huller i snøen. Tilsynelatende var det et ubetydelig sår. Men den hvis tenner ikke hadde fått tid til å fullbyrde verket, hadde likevel visst hvor den skulle bite for at livet skulle flyte ut.» ■

Peugeot 304 har kvaliteter som selv dyrere biler mangler....

Plassforhold.

Peugeot 304 er 4,14 m lang, og har god kupeplass for 5 p.g.a. lang akselavstand (260 cm) med «et hjul i hvert hjørne». Kupeen er derfor fri for sjenerende hjulkasser, og det gir full bredde på baksetet og god plass til store ben foran. Forhjulstrekk med tverrstillet motor gir også bedre plass med flatt gulv uten kardangtunell. Liggeseter i full lengde. 415 liter bagasjerom — reservehjul er plassert på undersiden.

Soliditet.

Vel 5 år tok det å lage Peugeot 304 med forskning, utvikling og tøff hardtesting for hver minste detalj. I Peugeot 304 er alle komponenter nøyte tilpasset hverandre slik at bilen blir en harmonisk helhet. Derfor bruker vi ordet **robust** om Peugeot 304.

Sikkerhet.

I Peugeot 304 er de viktigste **aktive** sikkerhetsmomentene (de som hindrer ulykker) følgende: Problemfri og stabil forstilling. Godt veigrep på grunn av radialdekk, lang akselavstand, stor sporvidde og uavhengig fjæring på **alle 4** hjul. Servoforsterkede bremses med regulator for å hindre blokkering av bakhjulene. Skivebremses med stor

bremsflate for effektiv kjøling på forhjulene. Barnesikring i bakkørene. De viktigste **passive** sikkerhetsmomentene (de som reduserer eventuelle skader) er: Avstivet kupe med fleksibelt front- og bakparti. Polstret dashboard og ratt. Innfelte dørhåndtak. Delt rattstamme. Kollisjons-sikre døråser.

Rustbeskyttelse.

Hele karosseriet antirustbehandles etter electrophoresemetoden — den mest effektive i dag. I tillegg blir alle Peugeot'er Tectyl-behandlet av importør. Støtfangere av rustfritt stål. Alle blanke deler forøvrig av rustfritt materiale.

Kjørekomfort Kjøreglede.

Ualminnelig stillegående motor, termostatstyrt varmeapparat, behagelige seter, god fjæring, samt den trygge følelsen alle sikkerhetsmomentene gir, skaper kjørekomfort. Den lette, livlige aluminiumsmotoren på 70 HK med overliggende kamaksel og termostatstyrt vifte, den direkte styringen og den presise gearingen gir ytterligere kjøreglede.

Driftsøkonomi.

Kvalitet og soliditet kjennetegner Peugeot 304. Dette resulterer i lave vedlikeholdskosten, som sammen med beskjedent bensinforbruk og redusert dekkslitasje (radialdekk) gir meget god driftsøkonomi. Vurder hva De får igjen for pengene: Den koster kr. 36.300,— lev. Oslo — og De vil nemlig finne ut at Peugeot 304 tilbyr god bilekonomi, spesielt på lang sikt.

Importør:
Bertel O. Steen A/S, Oslo

PEUGEOT 304

HELTBERG

- hvis det er kvalitet De vil ha !